

РЕШЕНИЕ

№ 34427

гр. София, 21.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **3933** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197-чл.201 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.56, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от П. Д. Б. срещу заповед № 32863-1122/19.03.2025 г. на ВПД директор на Главна Дирекция „Национална полиция" - [населено място], гл.комисар З. В., с която е отказано снемане на полицейска регистрация по негово заявление № 251000-20605828.8.2024 г.
Жалбоподателят твърди, че му е отказано въпреки наличието на реабилитация от 9.4.1992 г. по НОХД 594/1987 г. Налице са нарушения на чл. 68, ал. 6 и 8 ЗМВР доколкото е реабилитиран. С друга заповед - № 32862/19.3.2025 г. е снета регистрацията по предложение на ОЗМВР Х. и са снети всички данни от регистрация от 1999 г. Налице е нарушение на принципа на равно третиране. Прави се препратка към данни, които не са въз основа на влязла в сила присъда. Тази регистрация има негативен ефект върху семейството му, фирмата и репутацията му.
Ответникът ДИРЕКТОРЪТ НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ" - ГР. С. оспорва жалбата. Твърди, че независимо от реабилитацията, жалбоподателят е бил осъден с влязла в сила присъда за престъпление по чл. 152, ал. 4, вр. ал. 3, т. 1, ал. 2, т. 1, ал. 1, т. 2 НК, което е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 НК, поради което не може да се приеме, че заявителят представлява по-малък риск и данните не са необходими за целите, за които се съхраняват. Настъпването на реабилитацията е след изтичане на определен срок и не е свързана с преценка личността на жалбоподателя. Същевременно се установява, че е имал множество нарушения при участие в пътното движение. В случая е извършена проверка, в съответствие и с решение на СЕС по дело № С-118/22 г. като е прието, че данните следва да продължават да се обработват за целите на чл. 27 ЗМВР, за които и са събрани. Те не са общодостъпни и не засягат пряко жалбоподателя.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени доказателствата по преписката и служебно на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е подал заявление рег. № 251000-20605828.8.2024 г. по описа на ГД „НП“, за снемане на полицейска регистрация и изтриване на лични данни от масивите на МВР, която регистрация е извършена - № 43615/24.6.1987 г. във връзка с приключило с осъдителна присъда по по НОХД 594/1987 г. по описа на ОС-Бургас. Жалбоподателят е бил осъден по това дело за престъпление по чл. 152, ал. 4, вр. ал. 3, т. 1, ал. 2, т. 1, ал. 1, т. 2 НК.

Жалбоподателят е имал и полицейска регистрация № 14698/30.9.1999 г. при ОДМВР Х. за друго престъпление – сводничество.

Видно от предложение от 29.10.2024 г. /л.14/ е извършена справка относно жалбоподателя в ЦАИС „Съдебен статус“, като е констатирано, че П. Д. Б., ЕГН [ЕГН] е осъждан по посоченото Н. 594/1987 г., на три години лишаване от свобода. Присъдата е влязла в сила на 31-3-1988 г., а на 3.5.2022 г. е настъпила реабилитация. В този смисъл и електронна справка за съдимост – л.25, както и копие от бюлетина за съдимост – л. 28.

Съгласно чл. 29 ЗМВР - администраторът на лични данни, обработвани в информационните масиви на МВР е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

Страните не спорят, че в тази връзка е издадена Заповед № 8124з-267/10.03.15 г., с която министърът на вътрешните работи е оправомощил Директора и Зам. директорите на ГД „НП“ да издават заповеди за издаване или отказ за снемане на полицейска регистрация.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съответно липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.197 АПК.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, в предписаната от закона форма.

При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящият състав намира, че при постановяването му не е нарушен материалния закон, вкл. и е постановен в съответствие с критериите на цитираното по-горе решение на СЕС.

Действително, реабилитацията не е сред изчерпателно изборните основания за снемане на полицейска регистрация, според разпоредбата на чл. 68, ал. 6 ЗМВР.

Действително, за съда, е задължително решение на СЕС от 30 януари 2024 г. по дело C-118/2022, NG, ECLI:EU:C:2024:97.

Съществено в съображенията на СЕС е задължението на полицейския орган - администратор на лични данни, съхраняващ лични данни, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, осъден с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително при реабилитация на субекта, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо. Следователно, в хода на административното производство по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР административния орган трябва да извърши проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането.

По същество проверката, освен предвидените в чл. 19 от НРИСПР действия, трябва да включва

събиране и анализ на информацията относно заявителя - субект на данни, не само дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания в чл. 68, ал. 6, т. 1- т. 5 от ЗМВР за заличаване на полицейската регистрация, но и на по широк кръг от данни, свързани с личността на субекта на данни във връзка с редица параметри. Те включват естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа относими към това лице, вкл. по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото.

Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната с полицейската регистрация цел във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация, но в контекст на баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението ми вече не е необходимо.

В случая настоящият състав намира, че по процесното заявление за снемане на полицейска регистрация е извършена проверка относно естеството и тежестта на престъплението, за което е извършена полицейската регистрация. Престъплението е тежко умишлено такова – изнасилване което е съобразено.

Обсъдени са и други полицейски регистрации във връзка с влязла в сила присъда за сводничество.

Събрани са данни относно цялостното поведение на жалбоподателя – в тази връзка справка картон на водача – жалбоподател. В тази връзка и справка от 19.3.2025 г. относно проверка в автоматизираните информационни фондове на МВР, при която е установено, че за жалбоподателя се обработват данни за „извършител“ по пет производства по З на ОДМВР Б.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че при постановяване на оспорения акт ответникът е извършил цялостна проверка в съответствие с цитираните по-горе норми, въз основа на която е направил обоснования извод за това, че следва да се откаже искането за снемане на полицейска регистрация.

В хода на административното производство по чл.68 ал.6 от ЗМВР административният орган е извършил дължимата проверка за необходимост от съхранение на личните данни на жалбоподателя в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. Тази проверка е осъществена посредством предвидените в чл. 19 ал.6 от Наредбата за реда за извършване и снемане на Полицейска регистрация действия, както и чрез допълнителни проверки и анализи.

Извършен е анализ на събраната информация относно заявителя като субект на данни и осъществена преценка дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания в чл. 68 ал.6 от ЗМВР за заличаване на полицейската регистрация. Събрана е и информацията по чл.19 ал.6 от Наредбата, която е анализирана с оглед личността на субекта на лични данни във връзка с естеството и тежестта на престъпленията, за които е осъден с две влезли в сила присъди.

При извършване на анализа дали съхраняването на данните за целите, за които те са били обработвани, административният орган е съобразил изградения профил на заявителя като извършител на престъпленията, за които е осъден, тежестта на престъпленията, обществените отношения, които засягат, конкретния обект на защита и многобройността на деянията при

престъпленията против личността, еднородността на престъпленията по двете полицейски регистрации /влезлите в сила присъди.

При анализа и преценката за необходимостта от продължаването на обработването на личните данни е направена връзка с извършени административни нарушения по Закона за движение по пътищата, като тази информация е ценена при изграждане на профила на осъденото лице и в контекста, че извършените административни нарушения сочат за поведение на заявителя демонстриращо незачитане на правовия ред.

В резултат на този анализ е обоснован извод, че следва да продължи обработването на данните от извършените полицейски регистрации за изпълнението на основните дейности на полицейските органи по чл.6 ал.1 т.1-3, т.6 и т.9 от ЗМВР.

По този начин административния орган е спазил баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, когато това съхранение вече не е необходимо и изведен краен извод за неотпаднала цел на извършените четири полицейски регистрации на заявителя.

Извършеният анализ и преценка за необходимостта от съхранението на данните от полицейските регистрации е в съответствие с целите, за които се обработват – противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване за извършени престъпления в административния акт, т.е. съхраняването/обработването на личните данни на жалбоподателя е пропорционално на преследваната с полицейската регистрация цел.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждането на разноски - юрисконсултско възнаграждение е основателно. В случая то следва да се определи в размер на 200 лв.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град, I-во отделение, 64-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Д. Б., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 3286з-1122/19.03.2025 г. на директора на Главна Дирекция „Национална полиция" - [населено място], с която е отказано снемане на полицейска регистрация по негово заявление № 251000-20605828.8.2024 г.

ОСЪЖДА П. Д. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна Дирекция „Национална полиция" - [населено място] разноски в размер на 200 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС, чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.